

Bergenske Blade.

1te Merg.

Fredagen d. 19de Mai 1848.

N° 40.

Dette Blad, der udgaaer to Gange ugentlig, koster for indenbys Abonnenter 1 1/2 Spd., for Udenbys, med Tilleg af Post-Porto, 1 Spd. 90 s. halvvaarlig, og kan rekvireres i Fr. D. Meyers Boghandling i Bergen, hvor Bidrag, der ønskes optagne i Bladet, bedes indleverede. Udenbys Requisitioner stee til nærmeste Postcontoir.

Brændeviinsloven.

(Sluttet.)

Ikke mindre misligt forekommer det os, at Lovens Straf ikke skal være anvendelig paa den afgiftsfrie Sælger, som vel leverer 40 Potter, men af forskjelligt Slags, om endog af lige Styrke. Ogsaa herfor have vi heri Staden Politiretsdom, idet nemlig en afgiftsfri Sælger frifandtes, skjønt det var oplyst, at han havde solgt, vistnok et Quantum paa over 40 Potter, men som var leveret paa 56 Flasker og bestaaende af Aquaviter af forskjellige Couleurer og Navne (Magen-, Citron-, Karve- og Pommerants-) - samt 6 a 8 Flasker Bærbrændeviin; Alt var derhos leveret paa een gang, til een Mand og var det af lige Styrke; Politiretten formeente, at her ikke kunde være Tale om Overtrædelse af Brændeviinsloven, fordi enhver med Brændeviin tilberedt eller blandet Drif gaaer ind under Benævnelser „Brændeviin“ i den Betydning, hvori Ordet tages i Loven*), og det folgelig var en ligegyldig Omstændighed, om det hele Parti Brændeviin var af forskjelligt Slags og navnlig indeholdt 6 a 8 Flasker Bærbrændeviin; — og herimod kan vistnok intet Væsentligt indvendes efter Loven, saaledes som den er, men at herved, tværtimod Lovens Hensigt, er givet den afgiftsfrie Sælger en stor Fordeel, synes klart. Altsaa, efter vor Formening, vilde væsentlige Fordele opnaaes, ved at Loven fordrede, at Salg af det afgiftsfrie Quantum Brændeviin maatte stee paa eet Kar, at det maatte være af eet Slags, — ikke blot i Styrke —, at det maatte leveres paa een gang — en Omstændighed, som i en vis Henseende dog ogsaa maa antages nu at komme i væsentlig Betragtning, thi, naar Leveringen ikke er skeet paa een gang i den Forstand, at Quantummet gaaer ind under een Handel, maa Lovens Straf utvivlsomt indtræde — og endelig at Salget ikke maatte foregaae under Omstændigheder, som maatte gjøre det utvivlsomt for Sælgeren, at han virkelig folgte til flere Enkelte under det lovbestedte Quantum, skjønt det hele udgjorde et saadant, t. Ex. ved at Enhver betalte ham sin Andeel; — vi skjønt ikke rettere end at herved vilde obtineres en større Indskrænkning i den farligere Detailhandel, end om kun det afgiftsfrie Quantum forhoiedes. Controllen og Bevistet vilde lettes, og Udbyttet af Brændeviins-Detailhandelen concentrere sig paa de Hænder, hvor Loven netop maa antages at have villet at den skulde komme, nemlig hos de Afgiftspligtige.

Forøvrigt maae vi med Hensyn til den beskattede Detailhandel anføre, at ogsaa for den burde strengere Bestemmelser indtræde, naar den ikke gjennem Elusioner igjen skal frænke Skjænkernes Ret og

*) Efr. § 22, hvori det hedder: „Ved Brændeviin forstaaes i denne Lov ogsaa Drif, der er blandet eller tilberedt med Brændeviin.“

factist udvide Skjænkstedernes Antal. — Som vi oven have bemærket, havde den ældre Lov af 19de Januar 1837 gjort Sælgeren ubetinget ansvarlig, naar Noget af det solgte Brændeviin fortæredes i hans Huus, Gaards- eller Portrum, men Lov af 1845 har i § 16 gjort dette afhængigt af at Udstederen tillader det, eller at det skeer ham vitterligt; herved er en vidt Mark aabnet for en factist Udskjænkning, hvis demoraliserende Folger letteligen indsees. Man burde derfor gaae tilbage i denne Henseende til den ældre strengere Bestemmelse, — ja, vi vilde paastaae, at der endnu burde gjøres et Skridt videre. Er det givet, at Lovens Hensigt med at indskrænke Skjænkstedernes Antal er den at modarbejde den overhaandtagende Nydelse af Brændeviin, saa kan det nemlig ikke være nok, at gjøre den utilladelige Fortæring ene afhængig af Stedet, hvor den foregaaer, men enhver aabenbar Hensigt til en umiddelbar efter Salget paafolgende Fortæring maa være tilstrækkelig til at paadrage den Vedkommende Ansvar. Saaledes naar den Ikke-Udskjænkings-Berettigede enten har Flasker staaende hos sig for Kjøberne, eller laaner disse Flasker eller andre Kar, ja endog Glas til det Kjøbte, og dette da fortæres strax udenfor hans Huus eller Grund, paa offentlig Gade eller i Smug, burde Sælgeren dømmes for ulovlig Udskjænkning, om end ikke i ligesaa stor Straf, som den, der forseer sig paa de ovenanførte Maader. Foruden at det jo er unægteligt, at Sælgeren paa denne Maade bidrager til en Fortæring paa Stedet i den Forstand, hvori denne er taget som en væsentlig Bestanddeel

Af et Brev fra Landet.

I.

Ja vistnok har Du Ret, min gamle Ven!
At Livens Binger piilsnar flyde,
Saa at Minuttet nu os bringer hen,
Hvor for vi brugte Kar, ja ti, ja tyve; —
Hvad Du igaar for en Umulighed antog,
I dag staar frem i Virkeligheden,
Hvad for kun gjennem Kamp og Moie frem sig slog,
Dg for at fæste fast og varig Rod
Af Laaret maatte vades og af Blod,
Grentreder ogsaa nu i yndig Glands af Freden.
I deerne har Kampet vel paa Liv og Død,
Dg Tankerne har sine Lys udslunget,
Men Mandsen har i Kampen sig forynget;
Thi denne Landse, som de brod
Den var for Sandhed, til hvis Skjod
Sig Landet jo med Lyst og Glæde klunged'.
Dg bliver Sandheden det rene Resultat
Af Livens Kamp og hvad der endnu gjæret,
Da har den sig et Minde sat,
Som Evigheds Stempel bærer.
Det er Dit Haab! — nu, det er ogsaa mit,

af Begrebet om Udsjænkning, saa indeholder denne Fortæring i og for sig saamegen forkastelig, nedværdigende Demoralisation, baade subjectivt og objectivt betragtet, at den synes at opfordre til at belægges med Straf baade for Sælger og Kjøber. Men den af Loven gjorte Begrændsning af de Steder, inden hvilke Fortæringen ikke maa skee uden Ansvar, har naturligvis bevæget Domstolene til at frifjende de Tiltalte, endssjont de have vedgaaet Alt hvad forhen er anført, vedgaaet at de vidste og saae, at Fortæringen skulde foregaae og foregik tætt ved deres Huus paa offentlig Gade eller i Smug, hvorefter de laante Kar atter leveredes dem tilbage; — ja saa nedværdigende et Factum har Man Crempel paa, at Brændevinet er leveret i en Træsko, Kjøberen tog af sig, og som han derpaa tomte ligeudensfor Huset, hvor Brændevinet var kjøbt; — og viser ikke dette, til hvilken Demoralisation den priisgivne Clusion leder?

Vi gaae derpaa over til 3die Post og indrømme, at ogsaa den her attraaede Udvidelse i § 17 vilde bidrage til Indskrænkning i Nydelsen af Brændeviin. Vil Man nu end sige, at Lovens Hensigt nærmest er at modarbejde de egentlig saakaldte Skjenkesteder, hvor især den arbejdende Classe tyer hen og hvorfra den egentlige Fordærvelse i denne Henseende meest udgaaer, saa kan Man paa den anden Side ikke nægte, at Loven af 1845 paa det tydeligste viser, at den i det Hele taget har imod ethvert Samlingssted, baade indrettet for den bedre Classe og den simplere Mand, hvor Brændeviin, blandet eller ublandt kan nydes; dette viser paa det tydeligste § 14, hvor ethvert offentligt Samlingssted er undtaget fra Ret til at udsjænke, saafremt Man ikke melder sig til Deeltagelse i Afgiften. Dette har vistnok foranlediget, at Folk, som jevnlig besøge Episequarterer eller Klubber, som ikke ere i Besiddelse af Udsjækningsret, have selv ladet hente, eller medbragt det Brændeviin, de have ønsket der at nyde blandet eller ublandt, uden at Værten deraf har havt anden Fordeel, end hvad den øvrige Oprartning har medført. Vistnok tør Man antage, at i Regelen disse Personer ikke søgte de ellers etablerede Skjenkesteder, og at derfor Udsjænkterne ved det Ovenanførte lide et mere indbildt, end virkeligt Tab, men det er dog umægteligt, at saadanne selvskabte Fortæringssteder synes baade at stride imod Lovens Mand og at befordre, istedetfor at indskrænke den almindeligere Nydelse af Brændeviin. Det maatte derfor ialfald være conse-

Men der maa Meget endnu renses,
 Thi der er Ting endnu som ikke ændses,
 Hoorpaa man sætter Priis saa lidt,
 At man maa grue tit,
 Hvis ikke saadan Uklarhed begrændses.
 Maaskee er jeg tilbage end i Tiden,
 Maaskee min Tanke ikke har havt Magt,
 At følge med i denne Fremadskriden,
 Som slige store Resultater nu har bragt;
 Maaskee jeg mangler Evnen, klart at see
 Hvorfor, hvorved det Hele vindes,
 Og at jeg derfor raaber Af og Bee,
 Hvor ikke mindste Grund dertil kan findes;
 Kan gjerne være! — og Du veed,
 Jeg ikke Meget prætenderer,
 Men der er visse Ting jeg honorerer
 Som, naar de ikke gives med,
 Den bedste Sag mig misrecommenderer.
 Saaledes tit jeg maa mig spørge:
 Hvorfor skal Tankers og Ideers Polemik
 Kun drives gennem grov og raa Trafik?
 Hvor kan dog vel personligt Kjøbleri
 Os bringe ind paa Sandheds Sti,
 Da den dog driver Sagen os forbi? —

quent, at Loven ogsaa gennem en positiv Bestemmelse eller paa anden Maade satte en Skranke herfor, og vi kunne tilføie, at en Sag af saadan Besskaffenhed har været bragt for Politiretten her, hvorunder det oplystes, at et Laugs Svende hos en Bostidende havde deres Herberge, eller Samlinger, hvorfor de betalte, og at de i Samlingen leverede Penge til Værten, som derfor hentede Brændeviin, og deraf tillavede Punsch til dem, uden at erholde nogen directe Fordeel af selve Brændevinet. Værten blev frifunden, og som det synes med Rette, men Man vil formeentlig lettelig heraf see, hvor vanskelig ogsaa Grændsen bliver at drage efter den paaankede § 17, og at, som Forholdene nu ere, de saa forhadte Fortæringssteder netop med Lethed kunne etableres for Personer, paa hvem Nydelsen af Brændeviin snarest kunde faae fordærvelig Indflydelse. Endelig troe vi, at der er Grund til ogsaa at forhøie Mulcterne for den egentlige ulovlig Brændeviinshandel og Udsjænkning, da de nuværende neppe indeholde det tilstrækkelige Correctiv.

I dag

paa den almindelige Bededag prædike
 til Hoimesse:

- 3 Domkirken: Hr. resid. Capellan Greve.
- 3 Korskirken: Hr. Probst Thoresen.
- 3 Nykirken: Hr. Stiftsprovst Flottmann.
- 3 St. Mariæ Kirke: Hr. Sognepræst Ellerhusen.
- 3 Hospitalskirken: Hr. Sognepræst Grønbold.

Til Aftenfang:

- 3 Domkirken: Hr. pers. Capellan Brun.
- 3 Korskirken: Hr. resid. Capellan Daas.
- 3 Nykirken: Hr. resid. Capellan Arenb.

Al. 5½ holder Cand. Theol. Valeur sit sidste Bibelforedrag paa Madame Grønnings Sal.

Mandagen den 22de Mai

Al. 2 afholdes Auction i Huset No. 43 i 12te Noe over enbeel Løstere-Effecter.

Bergen, den 18de Mai 1848.

I Børsenhalle læses fra Hamburg den 9de d. M., at samme Dag var Senatet af den svenske Minister-Resident bleven meddeelt en Declaration, som af den svenske Regjering var tilfjillet Berliner-

Maa man dog over Sligt ei sørge?
 Hvorfor, — naar Frihedsolen sjen opgaaer,
 Og sine Straaler varmt om Folket slaer,
 Og Manden af dens Kraft oplives; —
 Hvorfor, — naar Menneket i hver en Stand
 Sit Værd, sin Ret saaer respecteret, —
 Naar Løstet lyder dog fra hver en Mand,
 Som sig for Folkets Sag har declareret:
 „Cultur, Dphsning er det kun, der kan
 Som rodfast Støtte for al Frihed gives!“ —
 Hvorfor, jeg spørger, skal alligevel
 Oplosningen af Tankernes Conflicter,
 Hvis Resultat skal være Almeenhed,
 Unddrages fra Anstandighedens Pligter?
 See — det er denne Tone i vor Dagbladspolemik,
 Som kaster Skygge over Tidens Seire,
 Om hvilke Alle dog saa glad' sig leire,
 Hvis hellige Triumph de stolte feire,
 Og af hvis Bytte Alle Fordeel fik; —
 Hvad skal man tænke om en sliq Tendents,
 Som drevet har til Spottenavn,
 Hvad for var arefuldt: — det Ord „Intelligents!“
 Hvad skal man tænke om en sliq Sentents:
 At Dannelsen er ikke Friheden til Gavn,

Hoffet og hvori hiin, uden at ville indblande sig i det slesvigke Spørgsmaal, erklærer, for det Tilfælde, at Kampen ikke indskrænker sig til Hertugdømmet Slesvig, men tydske Tropper skulde betrede andre Provinser af det danske Monarchie, — at ville sende et Troppes Corps til Danmark, for i Forbindelse med danske Tropper defensivt at agere imod saadan Invasion eller Landing af tydske Tropper. Ministerresidenten tilføjer, at den svenske Regjering ikke vil tage nogen Forholderegler mod Tydslands Handel og Skibsfart, og at tydske Handelskibe uhindret kunne befare svenske og norske Farvande, saa længe ingen Tiendtligheder begyndes med disse Lande.

— Fra Christiania afreiste d. 11te Mai med Dampskibet endeel Frivillige til Danmark. Det frivillige Studentercorps var opstillet under Vaaben ved Landgangsbyggen for at tage Afsked med dem, og der udbragtes et Hurra for dem af Corpset og den talrigt forsamlede Mennekesmasse.

— I Börseuhalle skrives fra Haag under 3die d. M., at General Mansbach den 3die April havde havt Audients hos Kongen og da afleveret sit Creditiv som Norst-Svensk Gesandt ved det Kgl. Nederlandske Hof.

— Toldindtræderne ved de Norske Toldsteder — Nordlands og Finmarkens undtagne — have i Marts Maaned udgjort 38,086 Spd. 87 $\frac{1}{2}$; i Marts s. A. udgjorde de 63,677 Spd. 57 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$.

Udenlandske Efterretninger.

Den af Kongen de svenske Stender forelagte nye Rigsordning indeholder i det Væsentligste følgende: Rigsforsamlingen deles i 2 Kammere; det første bestaar af 120 Medlemmer, der vælges for 9 Aar, hvoraf $\frac{1}{3}$ vælges nyt hvert 3die Aar, det Sidste af 150 Medlemmer. Valgretten tilkommer enhver svensk Mand af christelig Troesbekjendelse, der eier som Fideicommiss eller fast Eiendom, som er sat i Mandtal, eller vurderet til mindst 200 Rdl. Kgl. paa Landet eller 450 Rdl. i By; — som paa Livstid eller 10 Aar forpagter og 1 Aar før Valget har havt fast Eiendom paa Landet, af Værd, forsaavidt det tilhører Kronen, 8000 Rdl., og Private, 10,000 Rdl.; — som driver Handel, Fabrik, Haandværk eller andet Næringsbrug, hvoraf Afgift til Staten næstforegaaende Aar er ham paalagt; — som er Embedsmand eller Betjent med stadig Afslønning, eller afgaaet med Pension; — som hører til nogen af de Kongl. Academier i Hovedstaden eller ved Universiteterne har erhvervet Doctor- eller Magistergrad; dertil fordres svensk Medborgerret i de 3 sidste Aar, samt at han ikke er gjort umyndig, er fallit, har solgt eller kjøbt Stemmer, er domt uværdig til Statens Tjeneste eller for graverende og vanærende

Jorbrydelse; ved Valg til Electorer er Alderen fastsat til 21 og ved umiddelbart Valg til Rigsdagensmand til 25 Aar. — Ved Valg til andet Kammer udgjor hvert Lehn et særskilt Valgdistrict, og til der at udøve umiddelbare Valg ere kaldte: Ciere af fast Eiendom, af Værdi 8000 Rdl.; Forpagtere af saadanne offentlige, af Værdi 32,000 Rdl., private det Dobbelte; — de som drive Handel, Haandværk og anden Næring og ere beskattede efter aarlig Indtægt over 800 Rdl.; — Capitaine- og høiere Militairecharger, Sognepræster, Regimentspastorer, samt Embeds- og Bestillingsmænd med større Indtægter heraf end 800 Rdl., eller som ere afskedigede med Pension. Alle andre Stemmeberettigede paa Landet tilhøre den Afdeling, som ifkku har Ret til ved Electorer at vælge Rigsdagensmand. — Troppescorpset, som skal sammenbrages i Skaane er bestemt til 16,000 Mand under Generallieutenant Cederstrøms Commando. Et Forslag om Creditiv paa 2 Mill. Rdl. B. til Udrustningerne er af Regjeringen forelagt Stænderne.

Fra Als have de Danske den 6te om Morgenen gjort en Overgang over Alsund med 2 Batailloner og opkøstet en Forsandsning i Sundewit til Sikkring af fremtidige Overgange. Der blev uafbrudt arbeidet, fra Kl. 9-6 og nogle svage Angreb fra Tienden bleve afviste uden Tab for de Danske. Communicationen med Fastlandet er her ved sikret for de Danske og Tienden holdes derved i en saadan Afstand fra Sonderborg, at Byen er sikret mod Ild fra denne Kant; Afbrændelsen af nogle Huse blev nødvendig for at udføre Anlægget. General Hedemann er gaaet til Tjen, hvor han skal være kommanderende General; paa Als er han afløst af Oberst Hanfen. Den 8de havde det danske Krigsflib Hekla bestudt Castellet i Fredericia, Proviantgaarden skulde være afbrændt, og der skulde være gaaet Ild i Toihuset. Endnu efter 3 Timers Forløb vedvarede Kanonaden. Hovedkvarteret er forlagt til Middelfart. Den 10de skulde ogsaa Blokaden af Elben og Weseren paabegynde. — Paa dansk Side er Antallet af de i Slaget ved Slesvig Døde nu opgivet til omtrent 150 og Saarede til mellem 4 og 500. Den danske Generalconsul Westerholz har nu ogsaa forladt Hamborg og er over Lübeck reist til Kjøbenhavn. I Hamborg skeer entusiastiske Dyrab til at udruste en tydsk Flaade, og det synes som om Man troer strax at kunne opdrive den. I Flensborg lader Befolkningen til at være danskssindet, hvorfor den prov. Regjering har udsædt en truende Proclamation til den, og ansat Amtm. i Gottorp v. Lillienkrön til Overpræsident.

Den Franske Nationalforsamling aabnedes den 4de d. M., indviet af det i Hundredetusindvits forsamlede Folks gjentagne Raab „Republiken leve“. Allerede Kl. 11 $\frac{1}{2}$ vare flere af Medlemmerne indtrufne, hvoriblandt Dbillon-Barrot og Beranger, der toge Sæde paa høire Side. Abbé Lacordaire modte i hvid Dragt, som en Dominicaner-Munk. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ ankom den provisoriske Regjering under Rannade og stormende Jubel; da den traadte ind, reiste den hele Forsamling sig, og 3de Gange løb et „Leve Republiken“ under Jubel og Haandklap, og endelig løb et Vivat for den prov. Regjering og for

Men er dens Tiende, dens Banemand;
„Nu fordres kun — en jevn og god Forstand?“
Ja det er vist, at uden denne Sidste,
Vi skulde Frihedens Klenodie reent miste;
Men Frihed trives ei ved Stagnation,
Den maa gaae fremad, den maa ledes, pleies; —
Men ei ustraffet vilde en Nation
Voldgive den til bare jevn og god Forstand,
Naar dens Idee ei af Intelligentsen veies;
Det høiere, det dybe Blik kun seer
Ud over Hverdagelivets jevne Stræben,
Det midt i Fremtidsgaaden er,
Mens Andre Nutidslykken har paa Læben;
Det oiner Anarchiets Mand,
Hvor Andre kun seer Fredens Ryster;
Men Egoismens, Lidenskabens vilde Lyster
Intelligentsen dæmper med sit Ord,
Dg saarer sin bedste Støtte og sin sande Kraft
Hvor jevn og god Forstand tilhuse boer;
Det er paa den tilfødt vi altid stole maae,
Ehi Intet uden den kan vindes;
Men ligesom hos sand Intelligents den findes,
— Ehi uden den har ingen Rod den havt —
Saaledes begge kun i Fællig Maalet naae.

Dg heri troer jeg og i Grunden
At Alle enig' er', —
Men Feilen stikker i, de ikke seer,
At Egenkjerligheden har dem bunden, —
At mens de kæmpe for en stor og skøn Idee,
Hvori de stue hele Folkets Vel og Bee,
Det kolde Jeg dog dukker op fra Bunden. —

Lamartine. Den prov. Regjering satte sig paa venstre Side, og efterat Alderspræsidenten de Puylaubeau samt Secretairerne havde taget Plads, besteg Regjeringspræsidenten Dupont Tribunen, forklarede under stormende Bisald Regjerings Stilling og Hensigter, hvorefter Seglbevareren Cremieux erklærede Sessionen aabnet; de Deputerede begave sig derpaa til deres Bureauer, og vendte tilbage Kl. 3. Regjerings Medlemmer vare imidlertid tilbage, og flere Nationalgardister trængte ind til dem, men bortførte sig, da de Deputerede kom tilbage. I Henhold til det for udgivne Rescript fra den prov. Regjering blev Ingen af de Deputerede tagen i Fed. Den 5te udkom Nationalforsamlingens Proclamation, hvorved Republiken erklæres for Frankrigs Regjeringsform, med Valgsprog: „Frihed, Lighed, Broderskab!“ Buchez er valgt til Præsident med 382 Stemmer, (Frelat, hans Concurrent, som mere hører til venstre Side 234 St.), Recurt, Cavaignac, Corbon, Guinard, Cormenin til Vicepræsidenter, Lacrosse og Péau til Secretairer. — Alle kun for 1 Maaned. Lamartine oplæste Regjerings Beretning under stormende Bisald, og det blev bestemt at udvalge en Executiv-Committee, for at udarbejde Forsatningsudkastet. Lamartine havde i det Hele i Frankrigs Valgcollegier erholdt 3,548,201 Stemmer. — I Berlin ere Valgene foretagne, men der hersker en uhyggelig Stemning, efter hvad Correspondenten i „Borsenh.“ beretter; der er ingen Enighed, de separatistiske Interesser gjøre sig gjældende, Østerrig har definitivt afslaaet at tiltræde Forbundet, Bayern vil blive bayerisk, de nærsamte Tropper ere i Mannheim modtagne som Fremmede, — fort Man frygter for at gjøre Bankerot i Spørgsmaalet om den tydske Eenhed; Man mangler fremragende Dygtighed og faste Characterer; Kongen af Preussen vil antage en Forsatning for sig og Thronfølgerne, det samme ville de øvrige Fyrster, ja Man paastaar, at den Første vil resignere, hvis den repræsentative Forsatning reguleres til eet Kammer og ved directe Valg; selve Valgmændene og de Deputerede ere uenige om de Grundsætninger, der skulle foresættes for Preussen eller Tydskland — og under al denne Spaltning forvikles Ordningen af de materielle og socielle Tilstande mere og mere; især staar det uoplosede vigtige Arbejder-Spørgsmaal meget foretruende. I Grier har der været Uroligheder; det kom til Kamp mellem Borgerne og Militairet, i hvilken flere af de første faldt; Ordren var nu idetmindste tilsyneladende tilveiebragt og Barrikaderne forsvundne. Men overalt hersker Uværing; Baden, hedder det, er overalt besat med Tropper, og skont det republikanske Parti har lidt væsentligt Knæk, saa at i Würtemberg ingen Republikanere ere valgte til Deputerede, give dog Valgene i modsat Retning paa andre Steder Anledning til Uværing og Misforvielse; saaledes i Mynterlandet, hvor kun Geistlige og Medlemmer af den catholske Forening ere valgte, og „hele Ludwigsburg har anlagt Sorg“, fordi Valget faldt paa en Pietisthøvding. I Wien har der ogsaa været Uroligheder, der havde tilfølge, at den nu populære Minister Grev Fickelmont strax maatte resignere. — Hertuginde af Orleans har taget Ophold i Eisenach. Paa Forbundsdagen er efter Preussens Forslag Spørgsmaalet om Erstatning for de af Danmark opbragte Skibe overgivet en særskilt Committee til Behandling. — Fra London meldes imidlertid under 5te Mai, at Lord Palmerston i Parlamentet har erklæret, at saavel det tydske Forbund ved sit Organ: den preussiske Regjering, som Danmark har antaget Englands Mægling, og at allerede en levende Notevevling i den Anledning findes Sted. Maafsee turde Man snart haabe en fredelig Udvæjning; det preussiske Hovedkvarter er ogsaa allerede trukket tilbage til Kolbing, og en Dagsbefaling fra General Wrangel erklærer, at efterat Fredericia var besat, vilde en Stillstand indtræde i Operationerne, hvorom Depescher ere afgaaede til den Danske General. — Fra Carlsruhe meldes, at Hecker er bleven ubeløst fra det andet Kammer, og et nyt Valg skulde foretages. Universitetet i Göttingen er atter aabnet og Studenterne (600) have den 1ste d. M. under almindelig Jubel holdt sit Indtog.

En Sammensværgelse i Warschau mellem Officererne af den russiske Garnison, der allerede havde ledet til Fornaglingen af samtlige Artilleriets Kanoner, er pludselig opdaget; 50 Personer arresteredes, og 5 bleve strax skudte. I Dublin har der fundet alvorlige Uroligheder Sted mellem „Gammel“ og „Unge Irland“; Militairet maatte lægge sig imellem og Repealeren Smith O'Brien er haardt faaret. Dronningen af Spanien har i Betragtning af de trængende

Lidsomstændigheder eftergivet det Tilbagegaaende af hendes Civilliste 22½ Mill. Lord Minto er nu indtruffet til Turin; den sardiniske Flaade udrustes med stor Iver, og skal i Forening med den neapolitaniske begive sig til Venedig, for at forhindre den østerrigiske at gjøre en Demonstration fra Pola mod Venedig.

Skibsefterretninger.

Indklarede fra 22 April—1 Mai.

S. Heljesen, Suline, af Bergen fra Molde, Trælast; A. Bennetter, Speculationen, af og fra Christiania med en Deel indenlandske Varer og Munderingssager; T. T. Lundegaard, Haabet, af Farsund fra Moss, S. Olsen, de 2de Brødre, af Bergen fra Trondhjem, M. Jansen, Ellen Elisa, O. Tobiassen, Emanuel, N. Isachsen, Fortuna, N. T. Lundegaard, Enigheden, H. Zachariasen, Anne Marie, alle af Farsund fra Moss med tilsammen 227,172 Potter Kornbrændeviin; A. Olsen, Anne Gurine, af og fra Aalesund, 200 Tdr. Rogn, 150 Tdr. Tran; G. Christophersen, Prøven, af Bergen fra Trondhjem, 134 Tylter Bord; L. A. Corneliussen, 17de Mai, af og fra Farsund, 120 Tdr. Poteter; H. J. Emmerstad, Lykvens Prøve, af Moss fra Drammen, 34,338 Pt. Brændeviin; L. O. Steen, Maagen, af Bergen fra Stavanger, Ballast; H. Möller, Lucia, af Christiansund fra Drammen, 2000 Pot. Brændeviin; E. Nymann, Elida, af Stavanger fra Königsberg, 27 Læster Rug; J. Östergreen, Victor, af og fra Carlskrona, Egestav; P. Olson, de 3 Brødre, af og fra Halmstad, Egestav, 42 Td. Havre; A. J. Christenson, Felix, af og fra Carlskrona, Egestav, 70 Td. Malt; H. Marx, Nettelbeck, af og fra Colberg, 2880 Scheffel Rug, 200 Schl. Hvede, 37½ Schl. Erter, 64 Schl. Byg; L. Klyhn, Adrianopel, af Archangel fra St. Übes, 631 Moy Salt; T. Eilertsen, Marthine, af Kragerø fra Trapani, 964 Salm Salt; J. Poldon, Albacore, af og fra Gravesend, Ballast; A. Sørensen, Sophie, af Frederikstad fra St. Übes, 55 Moy Salt; P. L. Rösler, Paquet Fortuna, af Bergen fra Rotterdam, 14,000 Stk. Tagsteen, 2000 Bundt Tøndebaand og Stykgods; P. A. Buvig, Flittig, af og fra Frederikshald, 329 Kasser Spiger.

Udklarede fra 4—10 Mai.

J. Halvorsen, Caroline, af og til Molde med Ballast; M. N. Gottbill, De 3 Södskende, af Marstal, til Christianssand med Ballast; B. G. Flik, De kleine Kindern, af Amsterdam, til Riga med 1218 Tdr. Sild; H. C. Holm, Söblomsten, af Bergen, til Amsterdam med 35 Voger Tørfisk, 502 Tdr. Tran; W. K. de Groth, Johanne Maria, af Pekela, til Riga med 1439 Tdr. Sild; Hans Olsen, Birgithe, af Rudkjöbing, til Christianssand med Ballast; M. Olsen, Ebenezer, af Kjöbenhavn til Danmark med 19 Tdr. Sild; P. A. Jörgensen, Johanne Margrethe, af Marstal til Danmark med 100 Tdr. Sild; J. Albertsen, Johanne Caroline, af Marstal, til Christianssand med Ballast; R. Dickson, Emma, af og til Harwich med Ballast; P. Ohlson, Tre Brøder, af og til Halmstad med 640 Voger Tørfisk, 70 Tdr. Sild; J. D. Birck, Freia, af Christiansand, til Helsingfors med 700 Tdr. Sild; P. Brun, Dorothea, af Bergen, til Newyork med 107 Passagerer; S. Hammer, Harmonie, af Bergen, fra Livorno med 3428 Voger Tørfisk, 150 Tdr. Sild; M. Solberg, Statsraad Vogt, af Bergen, til Newyork med 90 Passagerer; H. M. Hansen, Celeritas, af Bergen, til Stockholm med 165 Voger Tørfisk, 5 Td. Tran, 1194½ Td. Sild; Alex Lude, Augusta, af Bergen til Newyork med 102 Passagerer; P. Buvig, af og til Frederikshald med 160 Voger Tørfisk, 6 Td. Sild; N. Johannesen, Marie, af Kjöbenhavn, til Frankrig med 547 Tdr. Rogn; M. G. Holm, Eliada, af Bergen til Middelhavet med 5000 Voger Tørfisk; R. Hansen, Laurine Mathilde, af Svendborg til Christianssand med Ballast; A. A. Krusinga, de Vrouw Neltje, af Dordt til Riga med 1170 Tdr. Sild; H. C. Gyldenkrantz, af Bergen til Gothenborg m. 288 Tdr. Sild og 16 Tdr. Tran; Jacob Serek, den 30te September, af Bergen til St. Petersburg med 1180 Tdr. Sild.